

ger om, men efter min overbevisning kan de to symboler ikke på nogen måde sammenlignes.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen så synes jeg i forlængelse af det, at det må være meget interessant at vide, hvordan statsministeren så har det med, at Dansk Folkepartis formand bakker hr. Søren Krarups udtalelser op. Det må da være et problem i forholdet mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Jeg forstod i hvert fald af et tidligere svar, at det ikke var et problem, når Dansk Folkepartis formand tog afstand fra hr. Søren Krarup, men her bakker hun ham jo op.

Kl. 13.20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men jeg har udtalt min holdning, og jeg mener, at jeg jo altså kun kan stå til ansvar for, hvad jeg selv mener, og hvad regeringen mener, og resten må være op til vælgerne at afgøre. Vi har ytringsfrihed, og vi har et frit folkestyre, hvor vælgerne sammensætter Folketinget. Så er det vælgerne, der afgør, hvilke holdninger de synes skal være repræsenteret her i Folketinget. Sådan må det være. Men jeg tager afstand fra den sammenligning mellem tørklædet og nazisymboler.

Derimod synes jeg da i høj grad, det kunne være relevant at have en fri og åben debat om, hvad tørklædet i øvrigt kan være symbol på. Jeg kan da godt forstå, at der er nogen, der har lyst til at diskutere tørklædet i relation til ligestilling i vores samfund og kvinders rettigheder osv., men det er jo en helt anden diskussion. Men jeg tager klart afstand fra en sammenligning mellem tørklædet og nazisymboler.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er fuldstændig klar til at tage en åben og fordomsfri debat om hvad som helst, inklusive tørklæder og andre beklædningsgenstande, men det er jo ikke det, det her drejer sig om, så derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan statsministeren betragter en sådan udtalelse som den, vi her diskuterer fra hr. Søren Krarup.

Er det ikke også et udtryk for en fuldstændig grundlæggende værdiforskel mellem statsministeren og Dansk Folkeparti, når man bliver konfronteret med sådanne sammenligninger af et tørklæde med et nazisymbol?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg skal ikke gøre mig til dommer over, hvad det er udtryk for. Jeg har givet udtryk for min klare

holdning. Jeg tager afstand fra den sammenligning, og så mener jeg i og for sig ikke, at der er meget mere at føje til den sag.

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund som medspørger.

Rune Lund (EL):

Enhedslisten er ikke et antireligiøst parti. Vi er lige glade med, hvad folk går og tror på. Folk kan være buddhister, eller de kan være jøder, eller de kan være kristne, eller de kan være muslimer. Det rager os så at sige en papand. Jeg selv er ateist og har altid syntes, at religion er hokus-pokus. Det vigtige er, at folk selv må om, hvad de gør derhjemme, og hvad de tror på privat, og at man adskiller religion og politik – bare sagt i forhold til statsministerens Marxcitater. Meget interessant, at statsministeren hiver Marx frem.

Men jeg synes på ingen måde, det er i orden, når der er sammenligninger mellem tørklæder og hagekors i Folketingssalen, og jeg synes, at det er et stort problem, at fru Pia Kjærsgaard, som jo er formand for Dansk Folkeparti, til Berlingske.dk den 19. april om aftenen sagde:

»Jeg vil ikke underkende Krarup. Tørklædet er et provokerende politisk symbol for visse muslimske kvinder. Det er der slet, slet ikke nogen tvivl om. Jeg kan godt se, at Søren's udtalelser virker lidt voldsomme, men hovedsigtet i dem er korrekt.«

Hvad mener statsministeren om den udtalelse fra fru Pia Kjærsgaard?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes, at jeg har udtrykt mig meget, meget klart. Jeg gjorde det over for offentligheden, straks den pågældende udtalelse var faldet. Jeg har gentaget det her i Folketingssalen. Jeg bryder mig ikke om den sammenligning, jeg er uenig i den, og nu har jeg sagt det så mange gange, at jeg ikke synes, det kan stå meget tydeligere.

Rune Lund (EL):

Jeg kan forstå, at statsministeren nu også har forstået, at Enhedslisten ikke er et antireligiøst parti – der må jeg forstå statsministerens tavshed som en bekræftelse af det. Det kan jeg jo kun glæde mig over.

Men statsministeren svarede ikke på det, som jeg spurgte om i forhold til fru Pia Kjærsgaard, for spørgsmålet var, hvordan statsministeren har det med at skulle samarbejde så tæt, som statsministeren gør, med fru Pia Kjærsgaard, når